71STE JAARGANG No. 8940 DINSDAG 2 FEBRUARI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

IN BERLIJN DREIGT IMPASSE

Molotov stelt opgeven van E.D.G. als conditie voor Duitse hereniging

Berlijn. — Gistermiddag beantwoordde Molotov de Westelijke voorstellen voor de hereniging van Duitsland met een tegenplan, dat het prijsgeven van de Europese Defensie Gemeenschap een voorwaarde voor de Duitse hereniging noemt. Tegenover Edens plan voor vrije verkiezingen en geleidelijke vorming van een Duitse regering, die de vrijheid zou hebben naar eigen wens militaire bondgenootschappen aan te gaan, stelde Molotov thans een absoluut veto voor zulke militaire banden met een verenigd Duitsland. Hij herhaalde in wezen het Russische aanbod van Maart 1952 voor de vorming van een militair-neutraal Duitsland. Hij gaf deze voorwaarde voor de Duitse eenheid thans nog meer nadruk door de toevoeging van een drietal punten aan de Russische voorstellen van 1952.

Molotov bedong uitdrukkelijk, dat geen enkele politieke of militaire verplichting, die is vastgesteld in door de beide Duitse regeringen gesloten verdragen, aan een centrale Duitse regering zou mogen worden opgelegd. Voorts zal Duitsland geheel moeten worden bevrijd van alle schulden aan de vier bezettende mogendheden, uitgezonderd de zuiver commerciële. De bewapening van een neutraal en verenigd

Molotov en Eden gezellig keuvelend tijdens een rustpoze op de Berlijnse conferentie.

Duitsland moest beperkt worden gehouden. Duitsland mocht niet meer troepen hebben dan nodig voor de interne veiligheid, de plaatselijke grensverdediging en de verdediging tegen luchtaanvallen. De vier bezettende mogendheden moesten volgens Molotov terugkeren naar de beginselen van Potsdam en met Duitsland een vredesverdrag afsluiten, dat het land in staat zou stellen „een waardige plaats in de gemeenschap van volken" in te nemen.

Daartoe moest men echter beginnen met het opgeven van de E.D.G., die Molotov niet anders kon zien dan als een militaire blokvorming van de Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk en West-Duitsland tegen de Sovjet-Unie.

Deze blokvorming zou, zo voorspelde hij zijn collega Bidault, tot een Duitse vergeldingspolitiek leiden. Om deze te voorkomen, moesten Frankrijk en de Sovjet-Unie gaan samenwerken.

Molotovs rede werd voorafgegaan door korte verklaringen van Bidault en Eden, die bedoeld waren om de Russische ministers nogmaals te bezweren, dat de E.D.G. met de aansluiting van Duitsland tenslotte ook door hem als een veiligheidspact kon worden gezien.

Een woordvoerder van de Britse delegatie zeide na afloop van de zitting, dat de rede van Molotov zeer teleurstellend was. Het Britse pessimisme ten aanzien van de mogelijkheden, die thans voor de oplossing van het Duitse probleem resten, werdt door de andere Westelijke delegaties gedeeld. Daar de Westelijke plannen gebaseerd zijn op de verwachting, dat een verenigd Duitsland zich bij de Europese Defensie Gemeenschap zal aansluiten, ziet men in de Westelijke delegaties geen practische mogelijkheden meer om in deze conferentie tot een oplossing van het Duitse vraagstuk te komen.

A.F.P. meldt, dat de drie Westelijke ministers besloten hebben Molotov uit te nodigen voor een geheime bespreking aanstaande Woensdag, waaraan slechts een zeer beperkt aantal afgevaardigden buiten de vier ministers zal deelnemen.

Nederland herdacht slachtoffers watersnood

's-Gravenhage. — In de rampgebieden, waar vóór de weer veilige dijken de felle vorst met water getemd heeft, herdachten de levenden hun doden. Met hen treurde het ganse land, dat, dank zij de fragmentarische radiouitzendingen, een aantal herdenkingsplechtigheden uit de verte kon meebeleven. Een radiorede van de ministers Drees en Algera en een herdenkingsrede door Prins Bernhard hieven de dodenherdenking op nationaal niveau. Op talrijke plaatsen in het rampgebied vonden herdenkingsdiensten, requiemmissen, kransleggingen en herdenkingszittingen van gemeenteraden plaats.

„Wolvenjongen" werd Ramoe gedoopt

Lucknow. — Omtrent de „wolvenjongen", die in het ziekenhuis te Lucknow wordt verpleegd, wordt nog gemeld, dat hij vermoedelijk als baby is ontvoerd en opgevoed door wolvinnen. Hij loopt op handen en voeten, bezit evenals wolven dubbele snijtanden in de bovenkaak en is erg bang voor mensen. Sinds zijn verblijf in het ziekenhuis eet hij gekookt vlees in plaats van rauw. Zijn lichaam is overdekt met littekens van wonden, kennelijk opgelopen bij gevechten met wilde dieren. Het is niet het eerste bekende geval van een wolvenkind. Het verplegend personeel heeft hem „Ramoe" gedoopt.

Op Plesman Luchthaven

Eerste steen gelegd voor nieuwe K.L.M. gebouw

Willemstad. Ten aanschouwe van talrijke aanwezigen vond gistermiddag tussen het stationsgebouw en de autodienst van de K.L.M., op de Dr. Albert Plesman-haven „de eerste steenlegging plaats van een nieuw, enorm K.L.M. gebouw, dat daar zal verrijzen.

Voordat mevrouw M. Koster, echtgenote van de directeur van het K.L.M. West Indisch Bedrijf de plechtigheid verrichte, getuigde de heer Koster van de grote erkentelijkheid van het W.I.B. voor het vertrouwen dat de hoofddirectie van de K.L.M. heeft in de Antillen.

Dat is gebleken uit de nieuwe vloot van 6 Convairs 340, en de grote investeringen voor dit nieuwe gebouw. De heer Koster verklaarde trots te zijn op het bereikte resultaat: er waren zovele plannen, maar nu komt er schot in. Het was de heer Koster een genoegen deze plechtigheid te kunnen bijwonen op de zelfde dag waarop de snelle Convair dienst naar Miami werd ingezet.

Over de vluchten van de nieuwe Convair (naar Guyane en Aruba tot nu toe) was de heer Koster zeer tevreden. „De vluchten waren efficient en beloven veel voor de toekomst". Toen legde mevrouw Koster de eerste steen waarna de vlag werd gehesen en het dochtertje van architect Alex van Nes Mevrouw Koster een groot boeket bloemen aanbood. Van deze gebeurtenis werden talrijke momenten vast gelegd op de gevoelige plaat. Fotograaf Fisher kwam gewoon banden tekort, om de vele „shots" te nemen.

Een heildronk werd geheven op de spoedige afbouw van het nieuwe kantoor. Op 1 November hoopt men de rechtervleugel klaar te hebben (voor magazijnen, Catering, Civiele dienst, en Bewakings Dienst). Op de eerste etage komen dan de afdelingen Operations, en Personeel Zaken.

De architect Van Nes vertelde nog, dat de electrische leidingen voor de startbanen bij de bouw van de fundamenten geheel omgelegd moesten worden. Ook de duikers voor de waterafvoer moesten naar andere plaatsen verdwijnen.

Toestand van Z.H. de Paus is bevredigend

Rome. — Paus Pius XII lijdt nog aan de hik, doch zijn toestand is bevredigend „en geeft geen reden tot enigerlei bezorgdheid", aldus heeft de voorlichtingsdienst van het Vaticaan in een communiqué bekend gemaakt.

Mevr. Koster, de echtgenote van de directeur van het Westindisch Bedrijf van de K.L.M., verrichtte gistermiddag de plechtigheid van de Eerste Steen-legging van het nieuwe K.L.M.-gebouw dat eerlang op Plesman Luchthaven zal verrijzen.

Duitsers gaan in Venezuela nomaden-stam bestuderen

Frankfort. — Dezer dagen zullen twee Duitse onderzoekers naar Venezuela vertrekken om er een primitieve stam van nomaden-jagers in het nog niet in kaart gebrachte oerwoud van de boven-Orinoco te bestuderen. De onderzoekers, dr Otto Zerries en Meinhardt Schuster, van het Frobenius Instituut te Frankfort, zullen zich op 6 Februari in Genua inschepen op weg naar Venezuela. Zij stellen zich voor ongeveer een jaar weg te blijven en nemen een camera en een geluidsopname-apparaat mee, waarmee zij hopen een filmverslag te maken van de stam der Guiacas, die nabij de Braziliaanse grens leeft.

De onderzoekers zijn van plan van Caracas naar San Fernando, aan de Orinoco, te vliegen en vandaar per motorboot en kano stroomopwaarts te reizen naar het hart van het oerwoud. Zij zullen hun basis vestigen in de nieuwe Amerikaanse zending aan de rand van het Guiaca-gebied en daar sjouwers en tolken in dienst nemen. Zij hopen tegen het eind van Maart in contact te komen met de Guiaca-stam.

Dr Zerries vertelde aan Reuter, dat er nauwelijks iets van deze stam bekend is, behalve dan haar naam. Zij is misschien nog zo primitief, dat zij niet eens weet, hoe zij vergiftige pijlen moet maken of mensenhoofden te doen inkrimpen, zoals sommige Zuidamerikaanse Indianen.

De onderzoekers hopen inlichtingen te kunnen meebrengen omtrent de zede, de cultuur en de religie der Guiacas. De Venezolaanse expeditie gaat uit en wordt gefinancieerd door de Duitse vereniging voor onderzoek.

Pestvogels vliegen boven Berlijn!

Berlijn. — Berlijn heeft zijn koudste dag in 12 jaar beleefd, de temperatuur daalde nl. tot 16 graden onder nul.

In de stad zijn grote aantallen pestvogels waargenomen, die uit Noord-Rusland en Scandinavië op weg zijn naar Zuidelijker streken. Volgens een legende zijn deze fraai gekleurde vogels voorboden van onheil.... Leden van het personeel van de Berlijnse dierentuin hebben de pestvogels echter zien „converseren" met vogels van duidelijk Westerse afkomst!

Geen nieuw proces medeplichtige van Rosenbergs

Washington. — Het Amerikaanse hooggerechtshof heeft een verzoek van Morton Sobel, die tot 30 jaar gevangenisstraf is veroordeeld als medeplichtige van de Rosenbergs, om een nieuw proces, afgewezen. Sobel grondde zijn verzoek op het argument, dat „nieuwe bewijzen" aan het licht zouden zijn gekomen, welke zouden aantonen, dat twee getuigen à charge gelogen hadden in het proces tegen Sobel en Rosenbergs.

Besprekingen over Perzische olie hervat

Londen. — De Anglo-Iranian Oil Company heeft gisteren de besprekingen met de Koninklijke Shell, de Compagnie Française des Pétroles, de Standard Oil of New Jersey, de Standard Oil of California, de Texas Company, de Gulf Oil en de Socony Vacuum hervat over de regelingen betreffende het weer op de wereldmarkt brengen van de Perzische olie. De besprekingen zullen, naar verwacht wordt, bijgewoond worden door Herbert Hoover Jr, de olie-adviseur van het Amerikaanse State Department.

Vulkaan Stromboli kwam tot uitbarsting

Stromboli. — De vulkaan op het eiland Stromboli is gisteren tot uitbarsting gekomen. Langs de Noordwestelijke helling daalt een brede stroom lava bergafwaarts. Op de omgeving daalt een hete asregen neer.

Griekse premier in Nederland

Brussel. — Veldmaarschalk Alexander Papagos, de Griekse eerste minister, is gisteren per trein uit Brussel naar Nederland vertrokken in gezelschap van zijn echtgenote, de Griekse minister van buitenlandse zaken, Stephen Stephanopoulos, en andere medewerkers. Tijdens zijn vijfdaags verblijf in België hield Papagos enkele lezingen over „de bijdrage van Griekenland aan de strijd van de vrije volken". Aanstaande Vrijdag keert de veldmaarschalk uit Nederland naar Athene terug.

Technici naar Brits-Guyana

Washington. — Binnenkort zal een groep technische deskundigen door het Amerikaanse bureau voor buitenlandse bedrijvigheid naar Brits-Guyana worden uitgezonden. Het gezelschap zal ongeveer drie weken in de Britse kolonie vertoeven om een inleidende studie te maken van de irrigatie, de gezondheidstoestand, het beroepsonderwijs en het onderwijs op het platteland en de landbouw. Het doel van dit bezoek is met de autoriteiten van Brits-Guyana tot overeenstemming te komen omtrent een vast programma „ter verhoging van het maatschappelijke en economische peil van de plattelandsbevolking".

„Keep Christ in in your Christmas"

's-Gravenhage. — Brieven uit New Orleans, die in Europa zijn aangekomen, droegen een merkwaardig poststempel. Er stond een afbeelding op van Maria met het kindeke Jezus en daaronder de tekst: Keep Christ in your Christmas! Dit van het officiële postwezen van een Amerikaanse staat uitgaand appèl om met Kerstmis Jezus niet te vergeten, kan misschien ook aan deze zijde van de Atlantische Oceaan tot nadenken stemmen, aldus het bulletin der Ned. Herv. Kerk in Nederland.

Madrid. — Het Sovjet-Russische Rode Kruis heeft medegedeeld, dat spoedig 250 Spaanse krijgsgevangenen in de Sovjet-Unie zullen worden vrijgelaten. Voorts zullen 62 Finnen worden uitgeleverd, die gevangenisstraffen uitzaten, of vermindering van hun straftijd krijgen.

Bonn. — President Heuss van de Duitse Bondsrepubliek heeft Zondag zijn zeventigste verjaardag gevierd.

MARIA LICHTMIS

Niemand heeft op dit alledaagse acht gegeven:
een man, een vrouw, die met haar kind ten tempel gaat.
Zolang zij liepen in de stille morgenstraat,
hebben zij nauwelijks hun ogen opgeheven.

maar hielden ingetogen die, zacht neergebogen,
zo dicht als zij konden blijvende bij het Kind:
zij wisten, dat men Het alleen in aandacht vindt
en ingetogen slechts kan rusten in Zijn ogen.

Wat waren ook de schoonste dingen van daarbuiten,
had men maar ééns de glimlach van dit Kind gezien?
— zo hemels lief, dat zij niets wilden sedertdien
dan alles, wat niet Hij was, uit hun harten te sluiten.

Zonder het Kind, al was het maar voor één gedachte,
alleen te laten, zijn zij beiden voortgegaan.........
Zij vroegen atlijddoor en konden niet verstaan,
waarom zij God zelf zó aan God ten offer brachten.

GERARD WIJDEVELD

Winter in Nederland

De amanuensis van het Coornthertlyceum te Haarlem heeft iets nieuws uitgedacht voor het ijs. Met een door hem gebouwde „IJs-scooter", waarin een 125 c.c. J.L.O. motortje is gemonteerd op een van schaatsen voorziene slede, weet hij een snelheid van 80 km. per uur te halen.

Aan het kordate optreden van twee agenten, J. van Eyck en F. de Ruig, heeft de kleine 6-jarige Pietje Eerhard uit Amsterdam zijn leven te danken. Honderden kinderen waren op de Transvaalkade aan het schaatsen, toen op een gegeven ogenblik Pietje door het gevaarlijke ijs zakte. De reddingspogingen van de agenten begonnen direct en na veel moeite slaagden ze erin om het drenkelingetje op het droge te brengen, echter niet voordat de mannen kopje onder geweest waren en de agent v. Eyck in een situatie kwam te verkeren, waarbij zijn eigen leven in gevaar kwam. Op de foto ziet men bewoners uit de omgeving behulpzaam om agent v. Eyck en Pietje Eerhard op het droge te krijgen.

Slechts ijsbrekers kunnen zich nog een weg banen door de ijsmassa's op het IJselmeer. Op de foto zien wij vanaf een ijsbreker de honderden meeuwen, die uit het open gemaakte gedeelte wat voedsel zien te verschalken.

LAATSTE NIEUWS

ECHTSCHEIDING TUSSEN FAROEK EN NARRIMAN UITGESPROKEN

Caïro. — Tussen ex-koning Faroek en ex-koningin Narriman is vandaag door een Mohammedaanse rechtbank de echtscheiding uitgesproken, nadat zij genoegen had genomen met een minnelijke schikking tussen beide partijen. Narriman stemde toe, dat Faroek de voogdij over hun twee-jarige zoon, Ahmed Foead, behoudt.

Recht tot het Hart

— Door Uw tijd te doden, pleegt gij geen moord, maar zelfmoord.

Aan de arbeid

Bouw startbaan op Bonaire heeft vele voordelen

Willemstad. — Tijdens de laatst gehouden statenvergadering werd een „commissie ad hoc" benoemd, die de problemen de werkloosheid in de Nederlandse Antillen betreffende zou bestuderen. Wij hopen dat ,bedoelde commissie ten spoedigste bijeen zal komen teneinde haar gedachten te bepalen met betrekking tot de problemen op Bonaire, welke de laatste tijd om een oplossing schreeuwen.

Zoals bekend had de Gedeputeerde van Openbare Werken, de heer L.D. Gerharts, een rouleringssysteem in het leven geroepen, waarbij regelmatig om de week een groep van 30 mensen aan het werk zou kunnen blijven. Momenteel zijn er 361 werkzoekenden. De geringe regenval, waardoor de knoekoemensen niets om handen hebben en de inkrimping van het bedrijfsleven op de andere eilanden, vooral die in het bouwvakwezen zijn wel de voornaamste factoren, die tot deze „werkloosheid" op Bonaire hebben bijgedragen.

Als ruwe schatting mag worden aangenomen, dat het aantal werkzoekenden, dat naar Bonaire afvloeide, op 150 man te stellen is.

Controverse

Ten aanzien van het werkloosheid probleem is er een correspondentie wisseling onstaan tussen het Bestuurscollege van Bonaire en de Regeringsraad, waarbij oorspronkelijk gedacht werd om credieten op te brengen teneinde ook werkzoekenden in het rouleringssysteem op te nemen. Bedoelde correspondenties werden echter doorkruist door de controverse tussen het Bonairiaans stafcollege en de Eilandsraad van Bonaire.

Thans is een constructief voorstel gedaan door de heer L.D. Gerharts dat, naar wij vernemen bij de „commissie ad hoc", ter afhandeling ligt.

Men heeft voorgesteld om de bouw van een nieuwe startbaan ter hand te nemen en vooruitlopend op de behandeling en vaststelling van de begroting een voorlopig voorschot op te nemen van 2 tot 3 ton.

De bouw van een nieuwe startbaan die te zijner tijd toch noodzakelijk zal zijn, heeft aantrekkelijke voordelen. In plaats van de reeds toegestane ƒ 10.000.— te gaan gebruiken om in een soort werkverschaffingsproject arbeiders maar aan het werk te houden, zou men met de bouw van een startbaan kunnen bereiken, dat de arbeiders voor een véél langere tijd aan het werk kunnen blijven. De gelden hiervoor worden n.l. doelmatiger aangewend, het betreft hier n.l. de bouw van een project, dat voor Bonaire als toeristencentrum en uit economische overwegingen van het allergrootste belang is. Er is dus alles voor te zeggen af te stappen van de incidentele werkprojecten en over te gaan tot de bouw van een startbaan, die de arbeidsrust voor een lange periode — minstens voor een jaar — garandeert.

Bedoeld voorstel werd reeds in de commissie vergadering der Staten besproken en aangehouden i.v.m. de te verwachten benoeming van een commissie ad hoc.

Nu deze commissie er is, luidt het parool: „Aan de arbeid".

GING WANDELEN

Willemstad. — De „inwoner" G.R. B. van Don Bosco ging 's morgens even uit „wandelen" waardoor het Hoofd van genoemde Jongenstaad zich genoodzaakt zag, de hulp van de kinder- en zedenpolitie in te roepen. Deze hoefde echter niet in te grijpen, want B. keerde 's avonds uit eigen beweging naar zijn tehuis terug.

JOLLY FELLOWS SOCIETY

Willemstad. — In een bericht van gisteren vermeldden wij abusievelijk, dat vandaag een dansavond in de Jolly Fellows Society gehouden zal worden, waaraan het bekende Conjunto „Jovenes del Caribe" zal medewerken en tijdens dewelke men het optreden kan beluisteren van de bekende baritonzanger Guaronex Aquilo, van Sto Domingo. Onze lezers zullen wel begrepen hebben, dat dit geweest is op Zondagavond jl.

Minimumlonen voor winkel-personeel

Willemstad. — Verschenen is het Publicatieblad, waarin voor het eilandgebied Curaçao, voor de tijd van 1 jaar, de minimumlonen voor het vrouwelijk winkelpersoneel als volgt vastgesteld, worden:

Voor personen van 14 tot 16 jaar ƒ 75.—; voor personen van 16 tot 17 jaar ƒ 77.50; voor personen van 17 tot 18 jaar ƒ 82.50 en voor personen van 18 jaar en ouder per maand ƒ 87.50.

JONGETJE VERDWAALDE

Willemstad. — Een klein, achtjarig jongetje, genaamd N.D. ging voor moeder boodschappen doen, maar verdwaalde. Een chauffeur bracht de knaap bij de politiewacht Berg Altena, waar de kinder- en zedenpolitie hem ophaalde en bij zijn ouders terugbracht.

Politie krijgt nieuw uniform

Willemstad. — Op de Politiehoofdwacht kan men deze dagen een politie-ambtenaar zien werken in een voor Curaçao vreemd uniform. Het is de heer J.P. Schouwen, die een nieuw uniform, aan het „testen" is, indien goedgekeurd, weldra het uniform zal worden voor de gehele politie van de Nederlandse Antillen.

Uiteraard werd dit nieuwe uniform door de politie alhier zeer gunstig ontvangen. Het is dan ook een zeer mooie combinatie. De broek is van wol-gabardine, Panama-grijs, waarbij lage schoenen gedragen worden. Langs de naad, aan de buitenkant van de pijpen, loopt een zwart biesje.

Het overhemd is parel-grijs met opgestikte zakken die gesloten worden met een zilver knoopje.

De uitmonstering, die op de huidige uniformen op de kraag wordt gedragen, komen nu op de schouder met epiletten, op een donkere ondergrond. Het overhemd is van popeline. De pet blijft hetzelfde, met een gabardine-overtrek van dezelfde kleur als de broek. Om de pet komt nu een zwarte band, waarop een geborduurd leeuwtje.

Het is zeer waarschijnlijk, dat bij dit nieuwe uniform de schouderriem geheel verdwijnt. Wel blijft men voorlopig de brede gordel dragen. Dit nieuwe uniform is zeker keurig te noemen. De verkeerspolitie zal echter meer nut hebben van een rijbroek. Het is dan ook zeer waarschijnlijk, dat deze actieve afdeling van ons politieapparaat rijbroeken zal blijven dragen. Overigens moeten onze agenten nog even wachten, voordat zij hun nieuwe pak aan kunnen trekken. Men is het nu pas aan het z.g. „testen" en moet eerst de voor- en nadelen van het nieuwe uniform bestuderen. Het kan uiteraard spoedig aangenomen worden, misschien wel binnen vier maanden. Met het nieuwe uniform kunnen wij slechts verbetering is van het huidige, staat onze instemming betuigen, dat het een als een paal boven water.

FILMVOORSTELLING

Willemstad. — Morgen- en Woensdagavond is er in het Cultuurcentrum een filmvoorstelling. Vertoond worden: „Revolution in Toyland", een Gestapo agent komt in een speelgoedwerkplaats, treedt dan erg ruw op en wordt er voor gestraft. „Curaçao Oud en Nieuw"; Een kleurenfilm over Curaçao in 1900 en Curaçao heden. Deze film werd gemaakt door de Heer en Mevr. Chumaceiro. Voor de oude fotografieën verleende de Eerwaarde Frater Vedastus zijn medewerking. De tekst wordt gesproken door Jan Doedel. Niemand mag deze prachtige en interessante film over „Nos dushi Corsow" missen. „Swing and sing", een muzikaal Amerikaanse film. „Using the Bank", Amerikaanse film over het bankwezen. „Packaged power", een documentaire in kleurenfilm over de aliminium industrie, welwillend afgestaan door de firma Martijn en „Midnight Patrol", Stan Laurel en Oliver Hardy, die het voor een vrolijk slot zorgen.

Kamer van Koophandel III

Minder opdrachten leidden tot inkrimping

Willemstad. — De in 1953 verkregen resultaten van „de Comb. Pl. Nederhorst kunnen als bevredigend worden beschouwd, hoewel de door de maatschappij gevreesde vermindering van opdrachten gedurende het boekjaar 1953 heeft plaats gevonden. Om ontslag van werknemers op grote schaal tot een minimum te beperken, werden belangrijke eigen onderhoudswerken en vernieuwingen verricht. De hiervoor benodigde zuivere lonen en salarissen bedroegen ƒ 145.000.—. Aan lonen en salarissen werden totaal ƒ 3.500.000.— uitbetaald.

De totale omzet van ƒ 6.000.000,— is beduidend beneden de omzet van 1952 en werd nog gunstig beïnvloed door overlopende opdrachten van het boekjaar 1952.

De activiteit in de bouwbedrijven bleef ver beneden de verwachtingen, zodat ook de productie van de betonsteenfabriek terugliep. Als oorzaken kunnen worden aangevoerd de verschuiving van uitvoering van werken voor het gebiedsdeel Curaçao, waardoor voor de bouwbedrijven een pijnend tekort aan opdrachten ontstond, hetwelk niet door de particuliere opdrachten alleen was op te vangen.

De afdeling dok en scheepsreparaties waren gedurende 1953 redelijk bezet, in de tweede helft van 1953 was een zekere terugslag reeds duidelijk waarneembaar.

Bij de afdeling nieuwbouw verdient een grote opdracht van 14 lichters van de N.V. C.P.I.M. vermelding, die binnen de tijd door deze afdeling worden opgeleverd.

Geen droomboot

Helaas mocht het haar niet gelukken de opdracht tot de bouw van een Gouvernementsvaartuig voor de dienst op de Bovenwinden van de Regering te verkrijgen. Ook als algeheel werkobject had een dergelijke opdracht voor het bedrijf grote betekenis gehad. Tot op het laatste ogenblik bleek onze prijs zeer gunstig t.o.v. de prijs in Nederland te liggen.

De afdeling tankbouw en constructie was goed bezet, ook al kan deze afdeling belangrijk grotere omzetten uit hoofde van eigen equipment en personeel behandelen.

De bouwafdeling is slechts redelijk bezet geweest, ook deze afdeling kan als gevolg van aanwezige machines en equipment belangrijk grotere bezetting hebben.

De voorgenomen uitbreiding van de fabrieksgebouwen heeft in het afgelopen jaar geen plaats kunnen vinden door de ontwikkeling van de algemene en plaatselijke economische toestanden.

Plannen

Plannen zijn in bewerking om zo mogelijk in het jaar 1954 tot uitbreiding te komen van de afdeling scheepsbouw door:

1) Nieuwbouw;

2) Uitbreiding van dokcapaciteit, waardoor ook grotere schepen gedokt en onder water gerepareerd kunnen worden.

Voor de uitbreiding van de dokcapaciteit zullen belangrijke vergrotingen en veranderingen aan het bestaande Koningin Wilhelmina Dok moeten worden uitgevoerd.

Voor nieuwbouw en voor reparatie zullen de plaatselijke omstandigheden, evenals de werkprestaties, een doorslag gevende rol spelen.

Gedurende 1953 werd door het bedrijf in totaal voor ƒ 6.000.000,— (1952: ƒ 8.000.000,—) aan werken uitgevoerd, waarvan door de bouwafdeling ƒ 1.400.000,—, voor de staalafdeling en tankbouw ƒ 1.000.000,—, voor de scheepsreparatie en dokafdeling ƒ 3.600.000,—.

Scheepsreparaties

In 't verslagjaar werd voor 'n bedrag van ƒ 3.600.000 aan reparaties uitgevoerd deze omvatten 310 (402) schepen van 22 nationaliteiten met een totaal van 2.199.261 Br. Reg. Ton (2.735.897), terwijl 61 (80) van 9 nationaliteiten met een totaal van 51.987 (103.936) Br. Reg. Ton in het Wilhelmina Dok werden opgenomen (de tussen haakjes geplaatste cijfers hebben betrekking op 1952).

De gerepareerde en gedokte schepen waren van verschillende nationaliteiten.

Scheepsbouw

Gedurende het afgelopen jaar werd de algehele revisie van het Wilhelmina Dok voltooid. 14 Zware deklichters voor rekening van de CPIM werden afgeleverd.

Tankbouw en constructiebouw

De omzet bedroeg ƒ 1.000.000,—. Deze omzet omvatte voor een groot gedeelte tankreparaties en constructiewerk ten behoeve van de CPIM.

Voor gebruik van de maatschappij werd een stalen gebouw van 30 x 70 m. in voorraad gemaakt.

Machine-reparaties

De uitgevoerde machinereparaties bleven dit jaar beneden haar verwachtingen.

Steenfabriek

In de loop van het afgelopen jaar werd een grotere en meer moderne betonsteenmachine aangeschaft en in productie gezet. De totale productie bedroeg echter slechts 1.600.000 stenen (1.800.000).

Timmerfabriek

De bezetting was vooral in de tweede helft van het boekjaar beneden de capaciteit. De bouwafdeling kon in het begin van het nieuwe boekjaar reeds enige opdrachten boeken en heeft enige offertes en plannen afgegeven waarvan de maatschappij waarschijnlijk opdrachten mag verwachten. De vooruitzichten voor de staalafdeling zijn zeer onzeker, er zal zeer zeker een uiterst voorzichtig beleid nodig zijn om in het nieuwe boekjaar tot resultaten te komen.

Alle krachten zullen ingespannen moeten worden om onze Curaçaose industrie te bevorderen en om nieuwe opdrachten aan te trekken.

Kon. Mij. van Havenwerken

In het jaar 1953 kwam de bouw van een Douane-entrepôt, enz. aan de Nieuwe Haven gereed.

Boringen en metingen werden verricht t.b.v. de vaste oeververbinding.

Voor de CPIM

het maken en repareren van diverse pieren,

diverse betonwerken,

het bouwen van twee 70 m. hoge schoorstenen en

diverse baggerwerken.

„BATO", agentschap Curaçao

Hieronder volgt een overzicht der activiteiten van de maatschappij in het afgelopen jaar.

In opdracht van D.O.W. heeft de maatschappij een reparatie uitgevoerd aan het landhoofd van de schipbrug, voorts werd een ducdalf verwijderd. Bovendien heeft zij in opdracht van DOW een versterking gemaakt aan het Waterfort aan de zijde van de havenmond.

In opdracht van Vatenfabriek Van Leer heeft de maatschappij de bouw van de nieuwe vatenfabriek voltooid.

In opdracht van de CPIM voltooide de maatschappij haar werk aan de installatie Blenheim. De pier Valentijn IV werd voltooid. Voorts werd in opdracht verkregen de bouw van een nieuwe pier voor het aanleggen van grote tankers, in plaats van de oude F-werf. Dit werk werd in October opgedragen.

In het algemeen kan gezegd worden, dat de activiteiten van de maatschappij minder geweest zijn dan gedurende het jaar 1952. Verreweg de meeste vreemde werknemers, die in haar dienst waren, verlieten het eiland.

BOEKEN VRAGEN UW AANDACHT

Willemstad. — In het Curomprogramma „Boeken vragen uw aandacht" spreekt hedenavond om 8.30 uur, de heer J.R. Noorman over „Liefdesverbistering" van Belcampo.

CONVAIR VERTROKKEN

Willemstad. — Hedenmorgen om 10.10 uur is de PJ-CVB „Bonaire" van de KLM, naar Miami vertrokken voor de eerste officiële vlucht. Aan boord bevindt zich een aantal genodigden van Curaçao en Aruba.

Ook de Curaçaose en Arubaanse pers is met dit toestel voor een tweedaags bezoek aan Miami en ter kennismaking met de Convair op diens lijn naar Miami, uitgenodigd en vertrokken. Het gezelschap zal Donderdag terugkeren.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 5 in 4 uit Tankschepen 13 in, 14 uit, Zeilschepen 4 in, 5 uit Passagiers landend 14, vertr. 8 doorgand 16.

Hato: Vliegtuigen 15 in, 16 uit Passagiers landend 87, vertr. 135 doorgand 70.

Rita Garcia van Tenerise naar Cristobal, *Delft* van Trinidad naar Carthagena, *Ganymedes* van Paramaribo naar Mobile, *Ariana* naar La Guaira.

BEROEPSVOETBALBOND SPAT UITEEN GELIJK EEN ZEEPBEL

CHIRON WON RALLYE VAN MONTE CARLO

Nederlandse Sportbrief

Misschien voor de laatste maal moeten wij het met U nog eens even hebben over de Nederlandse Beroepsvoetbalbond. Enig vertrouwen hadden wij er, naar kon blijken uit hetgeen wij er over schreven, niet in en inderdaad is die bond bezig gelijk een zeepbel uiteen te spatten nog voor bestuurderen of leden voor het voetbalt zijn getreden. De initiatiefnemer, de kleermaker Van Lent, die tot perschef werd gebombardeerd, kan zich reeds nu verder wijden aan naald en schaar, want hij werd eenvoudig aan de kant gezet. Op een of andere manier moet hij zijn mond hebben voorbijgepraat, ofschoon ons niet is gebleken waar en hoe hij dat dan wel heeft gedaan. En behalve deze heer van Lent is ook Jan de Natris van het toneel verdwenen. Om gezondheidsredenen heeft hij bedankt voor de functie van technisch leider zonder nog enige technische leiding te hebben kunnen geven.

De eerste en enige reactie van de zijde van de KNVB is dus eigenlijk te laat gekomen. Van ontbinding kan nog wel niet worden gesproken met betrekking tot de nieuwe bond, maar veel scheelt het toch niet. Reeds maakten verscheidene gemeentebesturen bekend, dat zij geen speelvelden ter beschikking zouden stellen en wij begrijpen de gedachtengang en het inzicht van een heer uit Alkmaar, die een functie had bekleed in de Christelijke Voetbalbond (!) en zich nu nog opwierp als voorzitter van de beroepsclub Alkmaar, niet goed. Ook hij kwam te laat, evenals de KNVB, die via de pers zijn leden onder het oog bracht, dat enigerlei connectie met de beroepsbond zou leiden tot schorsing en dat een beroep op onbekendheid met deze reglementsbepaling nooit zou worden aanvaard. Misschien zal deze reactie van de KNVB wel de doodsteek voor de Beroepsbond blijken te zijn, want in feite werden de bestuurderen van die bond ingesloten door KNVB, gemeentebesturen en vermoedelijk nog wel andere autoriteiten. Bij die autoriteiten zouden wij dan willen noemen de Nederlandse beroepsspelers, die thans in Frankrijk hun brood verdienen met voetballen. Een Frans blad vroeg hun mening over de nieuwe bond in Nederland en geen hunner voelde er iets voor Frankrijk te verlaten en voor de Nederlandse bond te gaan spelen. Zeker niet in het eerste, experimentele stadium. Nieuw was het resultaat van deze enquete in Frankrijk intussen ook al niet, want een oud-international, de Hagenaar Holleman, die door een bestuurslid van de beroepsbond was benaderd en gepolst over toetreding, vertelde er ons al het een en ander van. Dat bestuurslid had hem namelijk juist gewezen op het feit, dat er in de eerste tijd allen sprake zou zijn van een proef en dat er pas behoorlijke salarissen zouden kunnen worden betaald, als de proef slaagde. En daarom zullen jullie als beroepsspelers er wel veel voor voelen mee te doen, omdat jullie dan de zaak in eigen hand hebben en door goed spel er zo snel mogelijk voor kunnen zorgen, dat de zaak marcheert! En dat kostelijke naïeve bestuurslid had er niets van begrepen, toen Holleman hem glimlachend had bedankt voor de aanbieding en deze aanbieding maar meteen uit naam van alle Nederlandse beroepsspelers had afgeslagen. Wij hebben geen tijd meer voor experimenten, zei Holleman. Elk jaar is er voor ons een en duo boter bij de vis. Thans blijkt wel overduidelijk, dat er boter noch vis is bij de beroepsbond. Het kon ook niet. Een dergelijke poging heeft alleen dan een kans van slagen, als mensen van naam uit de KNVB zelf haar ondernemen. En zelfs dan nog is die kans uiterst klein. Een verandering in de Nederlandse voetbalwereld kan alleen komen van de zijde van de KNVB. En daar wachten wij dan nu maar weer op!

Carlo, heeft eindelijk zijn wens vervuld gezien. Hij won namelijk de Rallye van Monte Carlo, de jaarlijks terugkerende autosterrit door Europa. Hij had al vele malen meegedaan en nu heeft hij dan de Trofee ontvangen uit handen van de Prins van het kleine Vorstendom aan de Middellandse Zee.

Louis Chiron, woonachtig te Monte

Die Rallye wordt elk jaar in Januari gehouden en nu is het opvallend, hoe gemakkelijk die rit de laatste jaren is geweest. Hij viel nu weer precies tussen twee periodes van vorst en sneeuwval in en de 329 deelnemers troffen overal, ook in Scandinavië en Joegoslavië, vrijwel sneeuwvrije wegen, zodat zij gemakkelijk op tijd aan de controle konden komen. Liefst 363 equipes bereikten het eindpunt na ongeveer 3500 kilometer en het aantal strafpunten was gering. Er was voor de eerste maal in navolging van de Tulpenrallye, die altijd in April wordt gehouden, onderweg een klassementproef ingelast. Van alle kanten, uit Monte Carlo, Stockholm, Athene, Lisabon, Munchen, Palermo en Glasgow kwamen de rijders tezamen op een bepaald punt in Frankrijk en volgden daarna allen dezelfde route. En in die route lag een berg, die met aanloop en uitloop was verdeeld in vier delen van een verschillend aantal kilometers. En nu ging het er om op die vier verschillende gedeelten precies hetzelfde gemiddelde te maken. Ware er ijs en sneeuw geweest in de hairpinbochten, dan was vermoedelijk niemand er zonder strafpunten door gekomen, maar het liep allemaal even vlot. Een honderdtal deelnemers eindigde zonder straf en in de strafpunten te Monte Carlo uitmaken, wie winnaar was en geen wonder dus, dat Chiron, die bij wijze van spreken voor zijn huisdeur reed, won.

Enkele routes voerden de rijders ook naar Amsterdam. Een Franse equipe stopte ergens in Nederland om te tanken, betaalde met een bankbiljet van honderd gulden en kreeg o.a. drie biljetten van 25 gulden terug. Te Amsterdam wilde de Fransman met een van die biljetten zijn uitsmijter en andere verteringen betalen en kreeg toen te horen, dat de biljetten niet meer geldig waren. Geen beste beurt dus voor Nederland, maar eind goed, al goed. Want de Nederlandse Bank heeft de slachtoffers van wat wij wel oplichting mogen noemen doen weten, dat zij de biljetten maar moeten inleveren bij de Franse Bank en dat zij dan een gelijkwaardige schadeloosstelling zullen ontvangen.

De Nederlander in het algemeen trekt zich zulke dingen nog al aan, veel meer dan bijvoorbeeld de Fransen. Want die Fransen hadden toch eigenlijk heimelijk wel een beetje pret, toen zij vernamen, dat een groepje studenten op hun manier een duitje hadden willen verdienen aan die Rallye. Zij hadden in de buurt van Grenoble de weg met sneeuw bestrooid en op die sneeuw sporen gemaakt van autobanden. Die sporen voerden degenen, die netjes in het geld aan kwamen, naar een soort van ijsveld. En als daar dan een auto was gestrand en onmogelijk meer voor of achteruit kon, dan verschenen die studenten, boden hun hulp aan, Tegen betaling natuurlijk! Eigenlijk hadden die Rallyerijders blij moeten zijn, zo griffelt men in Frankrijk. Want nu kregen ze immers, wat zij wensten: een moeilijke Rallye!

De damesprijs kwam in handen van de dames Pochon en Renaud. Lise Renaud was een debutante in het Rallyewerk en ook zij beleefde een aardig avontuur. Haar naam verschilt slechts een letter van die van een beroemde chansonnière, namelijk Line Renaud. En zo kon het gebeuren, dat te Toulouse bij de controle een paar jeugdige bewonderaars van Line Renaud de directrice van een schoenenfabriek, Lise Renaud, stonden op te wachten met bloemen en haar verzochten een van haar lievelingsnummers te zingen. En Lise Renaud kan helemaal niet zingen.

De twee dames Pochon en Renaud hadden in de auto wat men zou kunnen noemen een beetje ballast. Zij haalden namelijk bij de weging geen van beiden de voorgeschreven zestig kilo en nu om toch aan het vereiste gewicht te komen namen zij een zandzak van zeven kilogram mee op reis! Waaruit men weer eens kan afleiden, dat de dingen niet altijd zo eenvoudig zijn, als zij er uit zien.

In een vorige brief hebben wij er al eens op gewezen, hoezeer de situatie in Nederland, wat de wielersport betreft, in de loop der jaren is veranderd. Nederland oogstte zijn roem op de wielerbanen en pas na de laatste oorlog zijn de wegrenners naar voren gekomen. Het aantal wielerbanen in bijna geheel Europa wer door langer hoe kleiner, zodat de specifieke baanrenner begon te verdwijnen en de wegrenner, die succes had in het zware werk op de Europese wegen, in de wintermaanden emplooi kon vinden op de banen, die nog intact waren.

Langzamerhand echter zijn er weer enige wielerbanen bij gekomen en met de banen is ook de specialist weer voor verschenen. En nu dreigt Nederland achterop te geraken, omdat er eigenlijk geen opvolgers zijn voor de sprinters Van Vliet en Derksen of de koppelracers Schulte en Peters. Kort na zijn benoeming zette de voorzitter van de KNWU, dr Van Dijk, uiteen, dat hij van plan was op de een of andere manier naar waardige opvolgers van de baanspecialisten te gaan zoeken. Dat hij is het wel aardig te weten, dat hij de baansport wil gaan stimuleren met geld, dat de liefhebbers van de wegrensport moeten betalen. Bij elke wegwedstrijd, waar beroepsrenners aan deelnemen, moeten de toeschouwers in het komende seizoen vijf cent extra betalen en dat geld gaat rechtstreeks naar de KNWU. En dat is het merkwaardigste: deze toeslag zal niet worden geheven bij wedstrijden op de wielerbanen.

B.M. Schilperoort.

Surinamers in vertegenwoordigende lichamen

Moeten Surinamers op de Antillen zich nog candidaat stellen?

Paramaribo. — Onder het opschrift „De Surinamers op.. de Antillen" schrijft het Surinaamse ochtendblad „De Tijd": „We hebben de laatste tijd nogal aandacht besteed aan de positie van de Surinamers op de Nederlandse Antillen en in.. het bijzonder op de eilanden Curaçao en Aruba, waar zich de grootste groeperingen bevinden; de Surinaamse bevolking op Bonaire en de Bovenwindse eilanden bestaat trouwens vaak uit niet meer dan de dokter en zijn gezin.

En wij hebben erop gewezen, dat de toestand op deze eilanden aan het veranderen is. De werkgelegenheid is niet zo ruim als voorheen en het is niet meer dan logisch, dat bij werkverschaffing men zo mogelijk de voorkeur zal geven aan de landskinderen.

In deze veranderende situatie, nog vóór de totstandkoming van het Koninkrijk Nieuwe Stijl of zelfs de beëindiging van het huidige vooroverleg, heeft de Surinaamse regering gemeend een vertegenwoordiger op de Antillen te moeten benoemen. Afgezien van de keuze, welke moeilijk beter kon zijn geweest, zijn wij van oordeel, dat, gezien de politieke verhoudingen op de Antillen, de benoeming niet alleen praematuur is geweest, maar ook de figuur daarvan opgerechtvaardigd is.

De Surinamers op de Antillen spraken zich reeds jaren geleden uit voor uitzending van iemand uit Suriname, juist omdat men vreesde, dat een op Curaçao woonachtige Surinamer niet boven partijen zou kunnen staan. In hoeverre dit staatsrechtelijk op dit moment mogelijk is, willen wij niet beoordelen, het feit, dat de wens hiertoe uitgesproken is door onze landgenoten aldaar, is o.i. voldoende om te streven naar de verwezenlijking daarvan.

Dit is wel een zeer verkeerd moment om voedsel te geven aan bestaande politieke controversen tussen de Surinamers op de Antillen.

Wij willen zelfs verder gaan en middelen zoeken om de bestaande controversen zoveel mogelijk weg te maken.

Na jarenlang de politieke ontwikkeling op de Antillen te hebben gadegeslagen, ook van nabij, zouden wij het zelfs in het belang van onze landgenoten aldaar achten, indien zij zich in de toekomst niet meer candidaat zouden stellen voor de vervulling van zetels in de Eilandsraden en in de Staten.

Het is gebleken, telkens opnieuw en vooral tijds verkiezingen, dat er de grootste verdeeldheid onder onze landgenoten aldaar ontstaat, wanneer er namen van Surinamers voorkomen op de candidatenlijsten der verschillende Antilliaanse partijen. Niet dat men zich afzijdig zou moeten houden van de partij, waartoe men zich aangetrokken gevoelt, maar wel om zich te candidateren.

Ondanks overeenkomsten tussen de positie van onze landgenoten op de Antillen en de Hindostaanse en Indonesische groepen in dit land, geloven wij toch, dat er fundamentele verschillen bestaan. Velen zijn namelijk naar de Antillen getrokken, niet zozeer om de eilanden te gaan bevolken dan wel om voorlopig in hun bestaan te kunnen voorzien. De betrekkelijk korte afstand helpt mede de band met het geboorteland onverbrekelijk te maken en het verlangen om terug te keren, zodra zich hiertoe de kans opent te stimuleren.

Het zou daarom van realiteitszin getuigen, indien juist getracht werd — nu de kansen op terugkeer steeds beter worden — de band met het geboorteland te versterken. Vroeg of laat bij invoering van een Antilliaans burgerschap zullen onze landgenoten aldaar voor de keus gesteld worden, dat burgerschap te kiezen of Surinamer te blijven.

Daarom zal o.i. de weg geopend moeten worden om degenen, die Surinamer willen blijven, ook het actief Surinaams kiesrecht te geven, dus in de gelegenheid te stellen aan de verkiezing van Surinaamse volksvertegenwoordigers deel te nemen. Daarnaast zal een door de Surinaamse regering uitgezonden vertegenwoordiger — hetzij men hem Surinaamse Commissaris of hoe ook wil noemen — de belangen van onze landgenoten op de Antillen moeten voorstaan en tegelijk de Surinaamse handelsbelangen behartigen

---

LEZERS LUCHTEN HUN HART

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Broodvrees

Naar aanleiding van het in dit blad (Maandag 1 Februari jl.) verschenen ingezonden stuk onder de titel „Ter Overweging" van de heer W. M. van Rijn, is het mij een voorrecht namens verscheidene rechtgeaarde Surinamers, wonende op Curaçao, het volgende op te merken.

In de allereerste plaats dient te worden opgemerkt, dat uit het stuk van de heer Van Rijn een zekere mate van „minderwaardigheidscomplex" voortvloeit. Immers hij toont zich een tegenstander van het doen uitoefenen van het stemrecht door de Surinamers, die toch staatsrechtelijk evenveel Nederlander zijn als de Antillianen en de Hollanders.

Voorts is het merkwaardig, dat de heer v.R. bevangen is door de van zekere zijde (die bepaald geen sympathie voor de Surinamer bezit) gepropageerde gedachte, als zouden de Surinamers tot de „vreemdelingen" behoren. Vooral van de heer Van Rijn had ik een dergelijke bekrompen opvatting niet verwacht, of is het dat zijn artikel geboren is tegen beter weten in?

De door de inzender gestelde vragen laten zich zeker niet moeilijk beantwoorden, zeker niet wanneer men als Surinamer het hart op zijn rechte plaats heeft.

1) De Surinamers zien met belangstelling en vol verwachting uit naar de komende verkiezingen.

2) Wij zullen op dezelfde wijze als voorheen een Surinamer in de Staten kunnen doen zetelen.

3) Zeer zeker werpt een Surinamer in de Staten voor ons nut af. Hierbij dient niet zozeer gedacht te worden aan nut ten behoeve van de individuele persoonlijkheid van elke Surinamer, neen, het is een nut, welke, dank zij de Surinaamse stemmen, opgebracht wordt aan de Antilliaanse gemeenschap waarvan ook de Surinamers deel uitmaken. De Surinaamse vertegenwoordiging helpt zijn steentje bijdragen tot het scheppen van een behoorlijke Antilliaanse wetgeving. Als Surinamer die hier gastvrijheid geniet, is het onze plicht daartoe mede te werken. Voorbeelden om dit te staven, zijn te over. Was het niet de Surinaamse Vertegenwoordiger in de Staten, die door zijn initiatief-ontwerp in de Vacantieregeling „de twee weken vacantie" per jaar deed invoeren? Was het niet de Surinaamse vertegenwoordiger in de Staten, die de Ziekteregeling zodanig heeft doen wijzigen (afschaffing zg. karensdagen), waardoor de Antilliaanse arbeider (dus ook de Surinamer), die ziek is, de eerste twee dagen zijn loon niet meer kwijt is? En zo kunnen nog vele voorbeelden worden aangehaald van de bijdrage, geleverd door de Surinaamse vertegenwoordiger, voor het algemeen belang. Moet men eerst persoonlijk nut ondervinden om zich te vergewissen van de noodzakelijkheid van een Surinamer in het Statencollege? Of voelt de heer Van R. deze noodzakelijkheid niet (meer) aan, gezien het feit, dat hij met zijn vrij licht en vrij water, zijn goedkope woning, zijn „25 c." bioscoopje, etc., etc., zich reeds vrij „geborgen" acht?

4) Het voordeel hebben de Surinamers reeds ondervonden door als een „eenheid" op te treden bij elke verkiezing. De heer v.R. is zelfs een van de grootste voorstanders daarvan geweest en hij noemt geen argumenten, die zich thans daartegen verzetten.

5) Het voordeel van een Surinamer in de Staten is reeds breedvoerig onder 3o beantwoord. Daarbij kan nog dienen, dat het bekend is, dat de Surinaamse vertegenwoordiger in de Staten ten behoeve van zijn landgenoten zelfs spreekuren heeft ingesteld, waarvan zeer gaarne wordt gebruik gemaakt. Dank zij zijn contact met Antilliaanse overheidsdiensten heeft hij vele zijner landgenoten kunnen helpen.

6) Door het uitoefenen van het stemrecht benadeelt de Surinamer geen enkele groep, tenzij de groep, waarop de Surinamer in het algemeen zijn stem niet uitbrengt, vanwege haar anti-Surinaamse houding, zich daardoor benadeeld gevoelt. Dat de Surinaamse vertegenwoordiger zelfs onder verschillende „andere" groepen voor zijn werk appreciatie ondervindt, bewijst het feit, dat zij medegewerkt hebben, dat hij in de laatst gehouden Statenvergadering gekozen werd als tweede candidaat van het voorzitterschap van het Statencollege.

7) De mate van vriendelijkheid of onvriendelijkheid kan nimmer afhankelijk gesteld worden van de uitoefening van een der meeste fundamentele rechten in de hedendaagse democratie, nl. het stemrecht.

8) Dat het een grote domheid is te beweren, dat Surinamers vreemdelingen zijn, hebben wij reeds boven bewezen.

Wordt hij misschien als „vreemdeling" door zijn werkgever behandeld?

9) Dat het „vruchtdragend" is geweest om als Nederlander onze stem uit te brengen, is reeds overduidelijk bewezen. Dat het misschien voor de heer Van Rijn **persoonlijk** niet „vruchtdragend" is geweest, ligt aan factoren, die hij ergens anders dient te zoeken.

Ik heb mij zitten afvragen wat de plotselinge ommezwaai van de heer v. Rijn heeft moeten betekenen en na gegronde informatie kunnen wij niet anders dan tot de volgende vragen komen:

1) Zit er „broodvrees" achter, nu het stemmen der Surinamer voor de heer Van Rijn persoonlijk niet erg „vruchtdragend" is geweest?

2) Is de „metamorphose" wellicht veroorzaakt doordat de heer v.R. in de greep terecht gekomen is van de zich ‚benadeeld' gevoelde groep?

3) Wordt de heer Van Rijn als „aas" gebruikt van een bepaalde „macht" om in de Surinaamse gelederen splitsing te brengen?

Aan mijn landgenoten, Surinamers, zal het niet moeilijk zijn de heer v.R. kennende, deze vragen te beantwoorden.

De heer v. R. kan nog de verzekering ontvangen, dat zelfs onder de Antillianen grote waardering bestaat voor hetgeen de Surinaamse vertegenwoordiger in de Staten heeft gedaan. Doch, ik vraag mij in gemoede af, wanneer de heer v.R. het zo goed meent met de Antillianen, waarom hij dan nie zijn plaats afstaat aan een Antilliaan.

Aan de Surinamers wens ik een oproep te doen om zich niet te doen in slaap sussen door het „zoete gefluit" van de heer v.R. Wij zijn niet zo dom, dat wij ons laten gebruiken als „aas", doch de Surinamer heeft genoeg realiteitszin om zich een juist oordeel te vormen van hetgeen hij wil. Heus, van de heer v.R. hadden wij dat zeker niet gedacht, en dit doet ons weer denken aan de bekende Surinaamse gezegde: „Alla pier tiefie a no lafoe".

J. Mollis.

Niet de juiste weg

Paramaribo. — Bij navraag deelde de premier van Suriname mede, dat de heer Th. Simoons op Curaçao van de regering een benoeming heeft ontvangen als vertegenwoordiger der Surinamers in de Antillen. De regering is hiertoe overgegaan na besprekingen die reeds van 1951 dateren en bekend waren aan de regering der Antillen, welker premier, mr dr M. F. da Costa Gomez, zich bereid had verklaard de heer Simoons in die kwaliteit te ontvangen.

Een benoeming tot vertegenwoordiger van Suriname, zoals sommigen op Curaçao liever hadden gezien, zou niet in overeenstemming zijn met de Interimregeling.

De premier deelde voorts mede, dat tot dusverre de regering slechts door de voorzitters der verenigingen van Surinamers op Curaçao en op Aruba werd genaderd ten behoeve van Surinamers. Zij meende dan ook met haar benoeming de juiste keuze te hebben gedaan. Eventuele bezwaren daarentegen zouden rechtstreeks bij de regering moeten worden ingediend en gefundeerd moeten zijn. Ingezonden stukken in de pers zijn niet het juiste middel tot dit doel.

In de Surinaamse pers is geopperd, dat de benoeming van de heer Simoons geen goede greep blijkt te zijn, gezien de critiek.

De heer Langendijk, een der directeuren van de R. W. Alcorn Corporation, die zich bezig houdt met het lichten van de „Goslar", is naar Amerika vertrokken om daar besprekingen te voeren betreffende de Goslar.

Opgericht is de Surinaamse Constructie Mij (Surinam Construction Company Inc.), met een maatschappelijk kapitaal van ƒ 250.000.—.

De Vereniging voor Vreemdelingenverkeer heeft besloten tot liquidatie over te gaan. Haar kas zal ter beschikking worden gesteld van de Stichting ter Bevordering van het Toerisme naar Suriname (Surinam Tourist Board). Voorzitter hiervan is Mr C. M. Elenbaas.

Op Zanderij landden in 1953 806 vliegtuigen. De K.L.M. was vertegenwoordigd met 388 toestellen, PAA met 194, Air France met 99 en de Al Italië met 88. De overige waren afkomstig van verschillende landen.

Verwacht wordt Lt. Commissaris G. W. Sandells en echtgenote. De heer Sandells is territoriaal commandant van het Leger des Heils voor Centraal Amerika en West-Indië.

Mr C. M. Elenbaas, voorzitter van de Vereniging Surinaams Bedrijfsleven, zal zijn functie tegen het einde van dit jaar neerleggen en naar Nederland vertrekken.

CURACAO

WEERBERICHT

Max. temp 29.5 C (85.1 F) Min 23.7 C. (74.7 F Gem. 26.1 C. (79.0 F.)

Vochtigheid 75%. Neerslag geen Helder 9, Licht bew, 11, Bewolkt 4 uren.

VERGADERING AANGEVRAAGD

Willemstad. — Naar wij vernemen hebben de softball verenigingen Deportivo Venezuela, Quisqueya, Amstel, Caml, Lucky Strike, Dunlop en Unidos een vergadering aangevraagd.

In een brief hebben zij zich gewend tot de voorzitter van het oude bestuur, de heer Max de Castro. Dze vergadering is, gelijk wij reeds eerder meldden, het gevolg van een gerechtelijke beslissing.

Nagels knippen op commando!

Londen. — Naar radio-Boedapest meldt, moeten arbeiders in een aantal Hongaarse levensmiddelen-industrieën eenmaal per week hun nagels knippen, zulks uit hygienische overwegingen en „in overeenstemming met in de Sovjet-Unie opgedane ervaringen". In Boedapest hebben verscheidene fabrieken reeds „manicuresalons voor arbeiders" ingericht.

Politiek met een luchtje

Het Front van Arabische Vrouwen heeft alle Arabische schonen opgeroepen tot een boycot tegen de Franse parfums uit protest tegen de Franse politiek in Noord-Afrika. Het Front omvat alle vrouwenverenigingen in het Midden-Oosten en staat onder leiding van Doria Shafik, een vooraanstaand Egyptische suffragette. Het Front is enkele dagen geleden opgericht om maatregelen tegen Frankrijk te nemen. Volgens het Front zijn parfums Frankrijk's voornaamste exportartikel naar de Arabische wereld.

Het is onze droeve plicht kennis te geven dat op Zondag 31 Januari de heer

G. S. M. NIXON

in de ouderdom van 74 jaar te Londen is overleden.

Namens de familie G. T. NIXON

Curaçao

Westminster Abbey wordt gerestaureerd

Sinds enige tijd was de restauratie van de Westminster Abbey dringend noodzakelijk. Om de kosten hiervan te bestrijden, heeft men in dit Kroningsjaar een oproep gericht tot de Engelse bevolking een bijdrage te storten voor het herstel van dit bouwwerk. Men dacht een millioen pond sterling nodig te hebben, waarvan er thans 350.000 zijn binnen gekomen. Hoewel dit bedrag lang niet toereikend is, is men toch reeds begonnen met de restauratie van de Abbey. Een metselaar bekijkt het geruïneerde steenwerk van een boog in een van de delen van de kerk, waar het restauratiewerk niet langer kon worden uitgesteld. De Abdij is een van de mooiste voorbeelden van vroeg Engelse architectuur en vindt haar oorsprong in het midden van de 7de eeuw. De oudst bewaarde gedeelten stammen echter uit de 11de eeuw, toen Eduard de Belijder de abdij in Romaanse stijl liet herbouwen. In 1245 liet Hendrik III de kerk wederom verbouwen. Zij kreeg toen het aanzien, dat zij — in grote trekken — thans nog vertoont. De kerk was in 1269 voltooid, maar reeds in 1375 werd begonnen met het verbouwen van het schip; het gewelf werd eerst in 1504—'06 voltooid. De Westgevel is uit de 15de eeuw, doch in de 18de eeuw gewijzigd. Toen werden ook de beide Westtorens gebouwd, bijna 70 meter hoog.

ARUBA

VERSCHIL VAN MENING

Oranjestad. — Een vader en zoon op Noord kregen hooglopende ruzie Zaterdagavond, waarbij Papa het nodig oordeelde zoonlief met de machete te lijf te gaan. Het zoontje, ook niet mals, trok eveneens van leer.

Beiden werden zodanig gewond, dat zij in het hospitaal verbonden moesten worden. Daar er zwaar aan Bacchus geofferd was, ontfermde de politie zich over de vechtlustigen.

NOGMAALS EEN VERTREK

Oranjestad. — Hedenmiddag zullen de heer en mevrouw S. Merryweather Aruba voor goed verlaten en zullen in Engeland van het pensioen genieten. Sedert 1928 vertoefde de Olie-directeur op ons eiland, althans hij kwam toen als administrateur en werd in 1945 benoemd tot directeur.

Verleden jaar werden zijn verdiensten beloond door de benoeming tot Officier in de Orde van Oranje Nassau. Hij wordt opgevolgd door de heer W.F. Barbour, die hier reeds bijna zestien jaar werkzaam is. Wij wensen de heer en mevrouw Merryweather van harte een prettige reis en een lang persioen toe.

SCHEEPVAART ARUBA

Santa Sofia van New York naar La Guaira.

TWEE ERE-LEDEN EN EEN VERBINDINGSMAN BENOEMD

Oranjestad. — Zondagmorgen vond de jaarvergadering van de Vereniging Suriname plaats, waarbij de heren Otto de Vries en Harry Rodriquez tot ere-leden van de vereniging werden benoemd. Op deze vergadering werd tevens medegedeeld dat het B.C. als verbindingsman de voorzitter van de vereniging had benoemd, voor deze bestuurperiode dus dr W.H. de La Fuente van Noord. Hoewel het 12½ jarig bestaan van de vereniging op 3 Februari valt, werd besloten dit op Zaterdag 6 Februari te vieren met een groot feest in de Club.

HOLLANDIA MOEST HET TEGEN LASALLE AFLEGGEN

O'stad. — Lasalle, dat voor het R.C.A. tournooi met een gehandicapt elftal tegen Hollandia speelde en met 4—1 verloor, speelde op het Lagosportpark enige uren later tegen hetzelde Hollandia. Toen bleek dat Lasalle heel wat meer in hun mars had. Reeds na 10 minuten hadden zij door een schot van rechtsbuiten McDonald de leiding genomen terwijl 10 minuten later de rechtsbinnen Augustin Kock de stand op 2—0 bracht. In deze stand kwam geen verandering meer. Na de rust waren de Hollandianen meer in de aanval doch door te breed en dikwijls tekort spel bleek het vertoonde spel van Hollandia niet productief. Zonder dat de Oranjehemden kans hadden gezien het Lasalledoel te vinden kwam het einde van de strijd met een verdiende 2—0 overwinning voor LaSalle.

OOK DE LASALLE JRS WONNEN

De wedstrijd tussen de S.C.A. Jrs en Lasalle Jrs welke op het Lafamaterrein te Savoneta plaats vond is een verdiende 1—0 overwinning voor de Lasalle Jrs. geworden.

BONAIRE

COROMOTO- PICNIC

Antrejol — Ten bate van het te bouwen kapelletje in Entrejol was een grote picnic georganiseerd op het landgoed Jatubacu.

Velen gaven aan een uitnodiging gehoor en de gehele middag heerste er een geanimeerde stemming.

De commissie voor dit doel staat niet stil en weet steeds iets anders om tot verwezelijking van het doel te komen.

KINDHIDSPROCESSIE

Kralendijk. — Zoals ieder jaar, was ook dit jaar de H. Kindheidsprocessie die Kralendijk 's middags een fleurig aanschijn gaf.

Te 4.30 uur zette een lange stoet van kinderen zich in beweging om door de straten van Kralendijk te trekken.

Altijd wordt men weer getroffen door de vrolijke onschuld waarmede de kinderen zich van hun taak kwijten. Engelen, paters, fraters, Indianen, Maria naar Egypte vluchtend op de ezel en vele andere tafrelen werden uitgebeeld.

Vele ouders en familieleden stonden dit alles gade te slaan.

PRINS CARNAVAL NAAR BONAIRE

Kralendijk. — De Pasanggrahan-Club had een algemene ledenvergadering uitgeschreven om te beraadslagen over het houden van Carnaval.

Vele leden gaven hieraan gehoor en werd vastgesteld dat dd. 27e Febr. Prins Carnaval zijn prinselijke intrede zal doen.

Het ligt ook nog in de bedoeling van de Club, om in de bestaande carnavalscostuums van de 27e, de 28 een rondrit door Kralendijk Entrejol etc, en mogelijk Rincon te maken.

De Gezaghebber zal de Prins ontvangen en hem de sleutels van Bonaire overhandigen, zodat Prins Carnaval voor zéér korte tijd de scepter zal zwaaien.

Verder werd bekend gemaakt door de voorzitter, de heer J. Fonk, dat de Statuten zullen worden vastgesteld, zodat deze Club een rechtsgeldigheid zal kunnen bezitten, nu is komen vast te staan, dat de Pasanggrahan-Club levensvatbaarheid bevat,.

De heer Hehenkamp stelde zicht belangloos beschikbaar mede te helpen aan de vaststelling van de statuten, hetgeen ten zeerste werd geapprecieerd.

VERGADERING ACTIE VACANTIE-OORD.

Kralendijk. — Vrijdagavond waren vele dames en heren bijeengekomen voor de laatste voorbereidingen te bespreken van de te houden Feria ten bate van Vacantie-Oord Guatemala.

Bekend werd gemaakt door Zr. Maria Hoppner, dat vele prijzen waren binnen gekomen voor de feria. Steeds weer opnieuw werd zij getroffen door de enthousiastische vrijgevigheid van Curaçao's zakenmensen. Ook Bonaire was niet achtergebleven met het verstrekken van prijzen.

Het belooft een mooie feria te worden; verscheidene zakenlieden van Cur. zijn van plan een week-end naar Bonaire te komen, om het geld te laten rollen voor dit zo schitterende doel, en gelijk eens een feest-week-

CUROM

5.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands 5.50 Gramophoonplaten 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuws 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di Noticia 7.10 Trio Canta Claro 7.30 Wat de handel biedt 8.30 Boeken vragen Uw aandacht: 9.45 Dansziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

18.37 Opera-programma. 19.02 Nieuws 19.20 De pianist van de week: Jean August. 19.30 Ned Kroniek: 19.42 Kun je nog zingen, zing dan mee", 19.59 Het werk der Verenigde Naties. 20.09 Muzikale actualiteit. 20.16 Voor de West o.a. met Caraibisch Commentaar. 20.46 Persoverzicht 20.55 Avondgebed: Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A. 20.58 Sluiting.

AVROS

17.00 Reclame 17.15 Voor kinderen Nestlè — C.H.M. 17.45 Voor de jarigen op de Antillen 18.00 Dienst welzijnszorg: 18.40 Nieuws 19.00 Krontjongband Matahari 20.00 Advertenties 20.10 V. en V. 20.25 Conjunto Tropital 20.55 Advertenties 21.05 De Basin Street Boys 21.25 Nieuws en Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open van 05.30 — 01.30 tel. 2307
B. J. Lubbers 01.30 — 05.30 tel. 2928

Personeel afdeling.

Van Zat. 30 Jan. 12.00 t.m. 6 Feb. 12.00
E. C. de Haseth, (stad) tel 3179
B. g. g. nadere inlichtingen bij M. B. Lansink tel. 4304 of 2400.

Materialen Afdeling:

P. Berends, Ficusweg No. 2 tel. 4320

C. S. M.

Rederij:

F. R. v. Rosevelt tel. 2440

Scheepsagentschap:

08.00 23.00 kantoor tel 2458 — 2551
18.00 -- 19.00 G.H van Leeuwen, tel. 2054
23.00 — 08.00

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276; van 1.00 — 7.30 P Roest tel. 3146

THEATER ASIENTO.

„Le Fruit Defendu"

Toegang boven 18 jaar.

SPORTIEF PLAKBOEK

Opvallende rallye-rijders — Wilde tonelen op een voetbalveld — Fiorenzo de schoonheidscrème — Koude, sportieve oorlog — Het nut van een cursus voor scheidsrechters

In een automobilistisch avontuur als de Rallye van Monte Carlo kan men zich wel het een en ander permitteren. De kledij van vele sportieve automobilisten tijdens ritten als deze is daar een sprekend voorbeeld van. Hagelwitte — op een klein olievlekje na wit — en hemelsblauwe overalls komen even veelvuldig voor als de voor een expeditie naar polaire gebieden gebruikelijke uitrusting. En toch, geef ons maar die avonturiers, die ondanks het avontuur genoegen nemen met een doodgewoon overhemd en een colbertje, zoals U en wij dragen tijdens onze dagelijkse arbeid. En dan die mutsjes. Er zou een „plakboek" gemaakt kunnen worden van dit hoofddeksel. In de eerste plaats zijn er katoenen en wollen mutsen. Er zijn er met korte en lange punten, met grote en kleine kwasten, met ingenieus bedachte patronen en heel gewoon effen. kortom ze vertonen een opvallende gelijkenis met de slaapmutsen van onze voorouders.

Ook treft men in een Rallye soms personen aan, die op een bijzondere manier dit automobilistische evenement — al of niet — volbrengen. Neem bijvoorbeeld de enige Turkse deelnemer, een zekere heer Sipahi. Hij is vanuit Stockholm vertrokken en heeft zich tot aan de Deense grens opmerkelijk rustig gehouden. Toen echter begon de ware rallye-geest over hem vaardig te worden. Bij de grenspost Huskvarna kwam hij royaal op tijd binnen. Hij had bijna een vol uur de gelegenheid om op adem te komen. Maar wat deed onze heer Sipahi. Hij ontdekte een ping-pong-tafel en daagde een van de controleurs uit. Het werd een levendige strijd, zoals het heet. Wie er gewonnen heeft is niet bekend. Precies op tijd vertrok de Turk toen naar de volgende contrôlepost: Kopenhagen. Ook nu lag hij ver op het schema voor. Maar de heer Sipahi had plotseling veel haast gekregen. Hij stormde de contrôlepost binnen, het zijn carnet afstempelen, holde nog harder dan hij was binnengekomen weer naar buiten en reed zo snel hij kon weer weg. In die tussentijd hadden de officials tevergeefs geprobeerd hem duidelijk te maken, dat hij zoveel tijd had, dat hij zelfs nog wel uitvoerig had kunnen dineren.

Magni en de Fransen

Wij hebben U de vorige keer verteld, dat Magni, een van Italië's meest geliefde wielrenners, een contract heeft afgesloten met een salon in schoonheidsartikelen. Wij hebben U toen ook verteld van de herrie, die in Frankrijk over deze affaire wordt gemaakt. De Fransen vinden namelijk dat er in de beroepswielrennerij heel wat mag gebeuren, maar dat dit toch wel te ver gaat. Ze hebben zelfs gedreigd niet te zullen deelnemen aan alle wedstrijden, waarvoor ook Magni is uitgenodigd.

Magni nu, heeft op zijn beurt de Fransen van repliek gediend. Hij heeft beweerd, dat alle Fransen, die protesteren tegen het feit, dat hij een bepaald salaris zal ontvangen van een schoonheidssalon, verschrikkelijk onzakelijk zijn. Want, zo vertelde de bijna kaalhoofdige Fiorenzo Magni, ik rijd dan wel niet voor een rijwielfabriek, maar ik kost de rijwielindustrie dan ook niets. Ik maak eigenlijk gratis reclame voor ze, overal waar ik aan wedstrijden ga deelnemen.... Magni heeft inmiddels een nieuwe bijnaam gekregen. Heel Italië noemt hem momenteel Fiorenzo, de schoonheidscrème.

„Voetbalwedstrijd"

Men hoort dikwijls van vreemde tonelen op de voetbalvelden in de Zuid-Amerikaanse landen. Wel in België weet men er ook raad mee. Zondag werd daar voor de competitie de wedstrijd Charleroi-Beerschot gespeeld en het is er nogal wild toe gegaan. Een van de Belgische bladen heeft ons verteld: „dat er reeds na een half uur een animositeit heerste tussen beide ploegen, die pijn aan de ogen deed."

Het Antwerpse Beerschot speelde dus, zoals gezegd, tegen Charleroi. De laatste ploeg nu vertoeft in de lagere regionen van de ranglijst. Geen wonder dus, dat zij alle moeite doet om zo spoedig mogelijk uit die gevaarlijke hoek te komen. Tegen Beerschot wilde men dat op een enigszins forse wijze

bereiken. Er werd voortdurend met ellebogen gewerkt, het liefst in de richting van de maag van de tegenstander. De scheidsrechter had op een gegeven moment dan ook weinig anders te doen dan de spelers, „die dreigend met borst en neus tegen elkaar stonden" te scheiden. Het publiek begon zich uiteraard ook te roeren. Het begon zelfs met stenen te gooien naar de spelers van de bezoekende partij. De wedstrijd is tenslotte gespeeld, maar U moet beslist niet vragen, hoe de laatste minuten zijn verlopen.

Koude, sportieve oorlog

Op de jongste Olympische Spelen hebben de Russische turners en turnsters, men zal het zich nog wel herinneren, vele bijzondere prestaties verricht. Zij zijn toen met alle gouden medailles gaan strijken. Iets, wat de Amerikanen, die ook op een paar van deze kostbare voorwerpen hadden gerekend, allesbehalve prettig hebben gevonden. Zelfs generaal Ridgway heeft het moeilijk kunnen verkroppen. Hij is een koude (sportieve) oorlog tegen de Russen begonnen. Enkele dagen geleden heeft hij opdracht gegeven alle mogelijke aandacht te besteden aan de training van de Amerikaanse athleten, die 's lands wapenrok dragen. Bovendien heeft hij richtlijnen opgesteld om de sportbeoefening door militairen te stimuleren. Ook heeft hij verordend, dat al zijn pupillen dagelijks gymnastische oefeningen maken.

„U weet," zo schreef de generaal in een circulaire, „hoe de Russische turners de Amerikanen op de Olympische Spelen en op de wereldkampioenschappen te Stockholm hebben overrompeld. Wij kunnen er toe bijdragen, dat Amerika zich op de komende Spelen rehabiliteert. Laat het ons tot eer strekken, als straks gezegd wordt, dat in het leger de basis is gelegd voor een aantal eclatante overwinningen."

AGENDA

WEST-END

„The moon is blue"

CINELANDIA

„Girls in the night"

ROXY

„Shon Pichiri"

APOTHEKEN: DE weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door Botica Popular, Columbusstraat 15, tel. 1269 en Botica Americana, Breedestraat 159 (O.) tel 3636

WIT GELE KRUIS:

De Zondag- en Nachtdienst wordt waargenomen door Zr. Henriquez-Con, Sta Rosaweg 155, tel 5006.

CURACAOS MUSEUM: Lezing V. v. Gogh. 20.30 uur.

Beursberichten

NEW YORKSE EFFECTENBEURS.

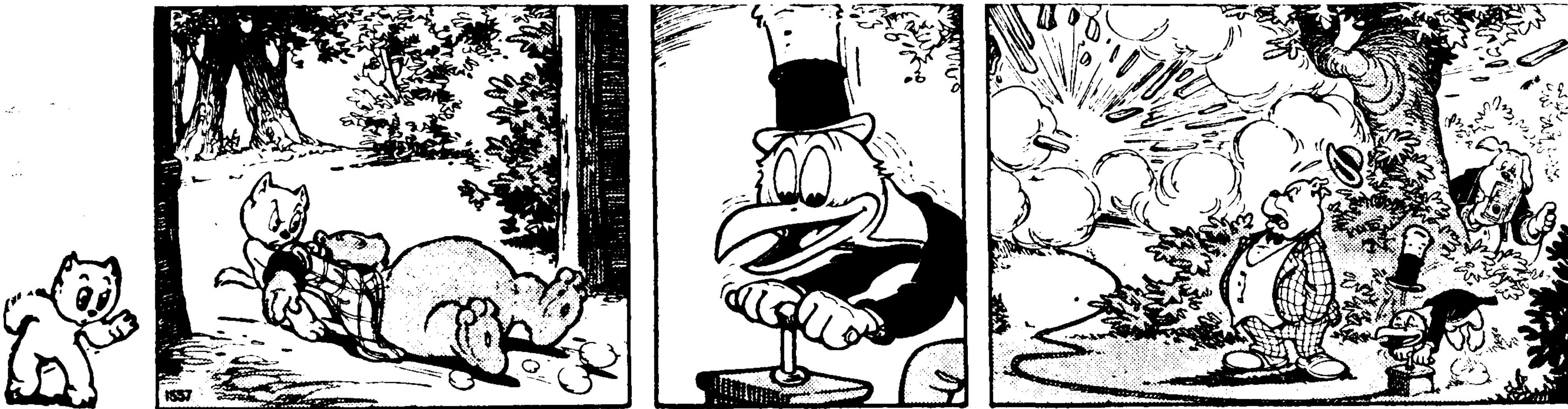
New York. — De vaste stemming van de New Yorkse effectenbeurs werd gisteren aanvankelijk gehandhaafd met fractionele stijgingen, waarbij sporen onder leiding van Union Pacific zeer vast noteerden. Bij het verder verloop remden winstnemingen het herstel en kregen fractionele dalingen de overhand. De markt sloot nauwelijks prijshoudend rond het laagste niveau van de dag. Aantal verhandelde fondsen 1168; hoger 398; lager 482; onveranderd 288. Aandelenomzet 1.740.000. Aandelenomzet $ 4.340.000.

De koersen luiden:

American Tel. and Tel.	159 1/8
Anaconda	31 1/2
Bethlehem Steel	57 1/2
Dupont de Nemours	109
General Electric	92 3/4
General Motors	62 3/8
Int. Tel. and Tel.	15 1/8
Shell Oil	81 3/8
Standard Oil of New Jersey	78 5/8
U.S. Steel	41 3/4

1676

Tom Poes en de Partenspeler

1557 — Tom Poes was er, na lang sjorren en trekken, in geslaagd heer Bommel bij de deur te krijgen. Hij begreep, dat de ontploffing nu ieder moment kon plaats grijpen en hij hijgde van inspanning. Een beetje hulp had hij op dat moment best kunnen gebruiken en de fout in de krijgslist van heer Ollie en zijn bediende Joost trad nu duidelijk aan het licht. Want in plaats van aan de wanhopige toestand van zijn heer te denken was de trouwe bediende druk in de weer met zijn kiektoestel. Geruisloos sloop hij door 't struikgewas, stipt de regels van het fotograferen in acht nemend. Nadat hij de mislukte ontsteking door de heer Partenspeler op de gevoelige plaat had vastgelegd, trok hij zich een moment achter enig eikenhakhout terug en draaide de film door.

„Nummer acht!" prevelde hij, een blik door het rode glaasje werpend. „Nog één opname rest mij nog! Dat zal genoeg zijn, want ik vermoed, dat de volgende onsteking een ontploffing zal veroorzaken! En dan is het bewijs wel overtuigend geleverd, als men mij toestaat!"

Hierop trad hij stil doch uiterst snel achter een stammetje en stelde zijn lensje scherp op de heer Partenspeler.

Deze had de draad inmiddels weer hersteld en vatte nu voor de tweede keer de drukknop.

„Daar gaat-ie dan weer, vriend Super!" riep hij met een kakelende lach en drukte op zijn toestel.

De uitwerking was verschrikkelijk! Met een knal, die mijlen in de omtrek de vensters deed springen, sprong de oude schaapskooi uit elkaar — een grote hoeveelheid rook en puin ontwikkelend.

„De misdaad is vastgelegd!" sprak Joost, snel draaiend. „Heer Olivier zal tevreden zijn!"

★ MACHTIGER DAN DE STERREN ★

AVONTURENVERHAAL

door E. J. RATH

19)

zeiets zou [illegible] even toevertrouwen," zei ze bruusk.

„Wel hier en ginder!" riep Ames uit. „En professor Peebles dan?"

„We hebben het nu niet over professor Peebles," zei ze koeltjes. „We hebben het over u."

„Da's waar ook," gaf Ames toe, maar hij moest toch nog even opmerken:

„Als u mij nou eens niet had, zoudt u hem toch zeker gekozen hebben, waar of niet?"

„Waarschijnlijk wel."

„Ik ben dus eigenlijk alleen maar goed genoeg om dienst te doen als het helemaal niet anders kan."

„Laten we het daar nu niet over hebben," zei ze rustig. „Ik vraag u nogmaals: durft u het aan.... ja of nee?"

„Nou natuurlijk.... já," antwoordde hij grappig.

Jessica stak hem haar hand toe en drukte de zijne ferm en krachtig.

„Ik wist wel, dat u het doen zoudt," zei ze dankbaar.

„En ik wist wel, dat u dat wist," lachte hij. „Daar rekende ik op van het begin af."

Hij keek haar geamuseerd aan.

„Tot zover zijn we dus klaar," vervolgde ze met een voldane hoofdknik. „Nu verder.... Hoe zullen we het zaakje aanpakken?"

„Wie zal me helpen?" vroeg Ames.

„Ik in de eerste plaats. En dan natuurlijk mijnheer Cady. Ik weet niet zeker of we op de anderen wel mogen rekenen."

„Jensen is de enige man, aan wie we wat zullen hebben," besloot Ames. „Maar hij zal er waarschijnlijk eerst niet veel puf in hebben. En dat kan ik hem niet kwalijk nemen. Maar als het er op aankomt, zal hij achter ons staan. Dat weet ik. En de rest van de bemanning.... tja, dat regelt zich wel vanzelf."

„U bedoelt, dat u dat wel regelen zult," viel ze hem in de rede. „Er moet geen kink in de kabel kunnen komen."

„Daar zal ik wel voor zorgen. Luister nu eens goed. Wanneer we Carragher en Diggs goed en wel opgeborgen hebben, neemt u het bevel over het schip op u."

„Ik.... maar waarom moet...."

„U neemt het bevel," negeerde hij haar verbazing. „Ik sta onder uw commando. U bent de baas aan boord, de kapitein. Ik ben de stuurman. Ik heb 't commando over de bemanning en de zorg voor het schip. U navigeert en geeft de koers aan."

„Maar er zijn er zoveel aan boord, die navigeren kunnen," stribbelde ze tegen. „Het is niet nodig, dat ik me daarmee bemoei. Daar hebben we Cady en Peebles."

„Peebles heeft hier niets mee te maken. U doet de navigatie.... of anders zeil ik niet."

Jessica trok de schouders op.

„Ja, dan moet het maar."

„Dus ik sta onder uw bevel. Maar ik heb dan ook van niemand anders bevelen aan te nemen. Dát moet u goed begrijpen. De bemanning zal door niemand anders gecommandeerd kunnen worden dan door u of mij. Ik ben geheel en al vrij om hen te behandelen zoals ik wil."

De professor keek hem onderzoekend aan. Ze dacht aan de manier, waarop hij Diggs „behandeld" had. Wanneer zoiets weer zou voorkomen.. dan.... Maar ze moest toch de belangen van haar expeditie in 't oog houden!

„Ik verwacht geen tegenstand van de matrozen," ging Ames voort. „Maar ik moet er zeker van zijn, dat ik de baas ben op de kritieke ogenblikken. En nu verder. Wanneer gaat het spul beginnen? Morgenavond?"

„Morgenavond pas?"

Wanneer Jessica eenmaal iets in haar hoofd had, was ze een en al actie. Maar Ames zei een beetje spijtig, met 'n nijdige blik naar zijn boeien: „Ik zal immers nooit eerder vrij kunnen zijn. Carragher heeft de sleutel van dit speelgoed. Wanneer er bij uw gezelschap geen zakkenroller is, die de sleutel te voorschijn kan toveren, zullen we ze door moeten vijlen. Breng me dus vooral vijlen; twee of drie als het kan, dan begin ik vannacht al. Heeft u een revolver?"

„Nee, maar ik geloof, dat Cady er een heeft."

„Breng me die revolver dan óók, ik zal ze kunnen gebruiken. En kijk eens rond of er nog meer vuurwapenen zijn. Maar wát er ook gebeurt, praat vooral uw mond niet voorbij. Cady kunt u vertellen, wat er gaande is, wanneer u hem ten minste ten volle vertrouwt, maar houd de anderen er buiten. Ik zal met Jensen praten. Begrepen?"

„Ja."

„Dan moest u nu maar gaan," ried hij haar aan, „Carragher zal wel een gezellig praatje met me komen houden voor de avond om is. En wanneer hij u hier vindt, kunt u uw expeditie goedenacht wensen. Denk dus vooral om de vijlen, scharrel zoveel revolvers bij elkaar als maar mogelijk is en maak, dat u morgenavond ongeveer om deze tijd hier bent."

Hij sprak op een toon van gezag en het was heel typisch, dat ze hem dat niet kwalijk nam, ja, dat het haar zelfs nauwelijks opviel.

Ze was toch heus niet gewoon om gecommandeerd te worden.

Toen ze opstond van haar plaats en de lantaarn opnam om heen te gaan, keek Ames met gefronst voorhoofd naar haar op.

„Ik heb gehoord, dat u zich met professor Peebles verloofd heeft," zei hij plotseling.

„Dat heeft u dan goed gehoord."

„Maar waarom heeft u dat gedaan?"

Ze keek hem koeltjes aan.

„Vindt u dat zelf ook geen zonderlinge vraag?" vroeg ze effen.

„Nou, dat weet ik nog zo net niet.... Ik voor mij kan me niet begrijpen, hoe een vrouw als u met zo'n vervelende vent wil trouwen."

Wat 'n verregaande onbeschaamdheid!

Jessica beet op haar lippen en wist zichzelf slechts met moeite te beheersen.

„En waarom maakt u zich toch eigenlijk zo vreselijk druk voor die sterrenkunde?" ging Ames ombekommerd voort.

Die laatste vraag bracht het professortje werkelijk tot aan de uiterste grens van haar zelfbeheersing. Maar bijtijds hield ze een driftig antwoord in.

Ze had deze man nodig. Zonder zijn hulp kon ze niets beginnen. Waarom zou ze dan herrie met hem maken?

„Laten we liever niet discussiëren over dingen, die met onze kwestie niets te maken hebben," zei ze zo vriendelijk mogelijk.

Ze bukte zich en reikte hem de hand.

„Tot morgenavond. U kunt op mij rekenen zo goed als ik op ú reken."

„Afgesproken!" antwoordde Ames kort. „Wat kan een mens nog meer verlangen? Maar vergeet alstublieft de vijlen en de revolvers niet."

x x x

HOOFDSTUK VIII
Heldhaftige daden

Het was reeds volkomen donker in het lazaret, toen Ames de volgende avond voetstappen hoorde op de ladder. Een tere, bescheiden lavendelgeur kondigde de komst van Jessica aan. Even later zocht het felle licht uit een kleine, electrische zaklantaarn zijn gezicht. Het verblindde hem een ogenblik, maar hij wist dat het professortje er achter stond en hij glimlachte.

„Bent u los?" vroeg ze dadelijk. Ze zag, dat zijn polsen bevrijd waren van de boeien en ook de enkelkettingen waren verdwenen.

„Dat ding om m'n body ben ik nog niet kwijt," zei hij. „'t Is een karweitje, waar je geduld bij moet hebben."

Hij toonde haar zijn bloedende vingers, die gekerven en gegroefd waren door de beide vijlen, welke ze hem had laten brengen.

„O, wat vind ik dát naar," mompelde ze ontsteld. „Maar ik zag absoluut geen kans om die sleutel te krijgen. Daar was geen denken aan."

„Waarom zou het u spijten" zei Ames luchtigjes. „Ik was juist bezig 'n beetje op adem te komen. Maar nu ga ik mijn krachten weer op die ketting beproeven."

„Laat mij 't eens proberen," stelde ze voor.

Ze liet zich naast hem op de knieën zakken en nam een van de vijlen op. Zwijgend werkte ze voort, vijlend alsof haar leven er van afhing. Ze nam een der grote schakels onder handen, waaruit de ketting bestond, die om zijn middel liep, en ze verwonderde er zich over, hoe Ames in zijn hoogst ongemakkelijke houding daar reeds een begin mee had kunnen maken.

Soms gleed de vijl uit en dan verloor ze haar evenwicht en bonsde tegen zijn schouder op. Maar adem streek langs zijn wang.

Ames leunde achterover tegen de balk, waaraan hij nog vast zat, een fijn glimlachje om zijn mond. Hij voelde zich de begenadigde onder alle verstekelingen. Zo nu en dan stak hij zijn arm op om haar 'n steuntje te geven. En hij moest zich bedwingen om niet toe te geven aan 'n plotselinge impuls, die hem bijna de arm om haar schouders deed slaan. Maar Jessica was veel te ingespannen met haar werk bezig om ook nog op Ames te letten.

„Laat mij 't nu maar weer overnemen," zei hij, toen ze even pauseerde om haar gekneusde vingers wat rust te gunnen. Hij nam de vijl op en zaagde verder 'n de gleuf, die zij reeds in een der schakels gemaakt had. En de professor nam 't baantje weer van hem over, toen zijn vingers 't niet meer afkonden. Een uur lang werkten ze onafgebroken door, het knarsend gepiep van de bottb vijl was 't enige geluid in 't donkere lazaret.

En eindelijk, eindelijk was hij vrij!

Toen hij de doorgevijlde ketting losmaakte van zijn middel — héél voorzichtig om onnodig lawaai te voorkomen — slaakte hij een diepe zucht van voldoening.

't Gevangen zitten in een bedompt hok, en dan nog wel bij 'n tropische hitte, was voor Ames een ondraaglijke kwelling geweest. Menig zeeman zou de beproeving met stoïcijnse onverschilligheid gedragen hebben, maar daarvoor was Ames te veel mens, die frisse zeelucht en onbelemmerde vrijheid tot zijn eerste levensvoorwaarden had gemaakt. Zelfs van muren had hij een diepe afkeer.

Hij kon niet rechtop staan in zijn gevangenis, maar er was genoeg ruimte om zichzelf er van te overtuigen, dat hij zijn zeebenen niet verloren had, ondanks de zesendertig uren, die hij in de boeien had doorgebracht.

„Heeft u een revolver?" vroeg hij.

„Alleen deze, die ik van Cady gekregen heb. Maar," voegde ze er spijtig aan toe, „ze is ongeladen. We hebben geen patronen kunnen bemachtigen."

Hij nam het wapen van haar over en stak het in zijn flanellen hemd.

„Nu hebben we nog een stelletje handboeien nodig," zei hij. „Laten we eens rondkijken."

Bijgelicht door 't zaklantaarntje begonnen ze rond te snuffelen in de kisten en kratten, waarmee de vloer van 't lazaret voor een groot gedeelte was bedekt. Ten slotte vonden ze een klein koffertje, half gevuld met alle mogelijke soorten oude boeien en kettingen.

„'t Lijkt wel of Carragher vroeger een uitdragerswinkel heeft gehad!" bromde Ames, terwijl hij 't rommeltje onderzocht en er eindelijk een paar bruikbare boeien uithaalde.

„En nu 't volgend nummer van het programma. Waar is Carragher?"

„Toen ik naar beneden ging, was hij op het dek met stuurman Diggs."

„Dan moeten we nu een van die twee naar beneden zien te krijgen. Ik kan er maar één tegelijk hanteren. Wie stond er aan het roer?"

„Kolmeyer, geloof ik."

„Jensen zal hem om tien uur aflossen. Tot zolang moeten we maar wachten. Hoe laat heeft u het?"

Een blik op haar polshorloge zei haar, dat er een kwartier gewacht moest worden.

„Luister nu goed," zei hij op korte, zakelijke toon. „U neemt een paar boeien mee en verbergt die onder uw mantel, als dat ten minste kan. Laat Cady Carragher of Diggs in de kajuit roepen, zodra de roerganger afgelost is. 't Liefst had ik, dat 't Carragher was. Zo gauw als dat gebeurd is, komt u naar 't voordek en stampt op 't luik, hier, boven mijn hoofd. Twéémaal als Carragher aan dek is, drie keer voor Diggs. Ik wil precies weten, wát ik boven te doen heb. Als u op het dek gestampt heeft, ga ik naar boven en dan heeft u niet anders te doen, dan bij me te blijven om precies te doen wat ik u zeg."

Jessica knikte en nam de boeien van hem over.

„Denk er om, dat het nu er op of er onder gaat. Er mag niets tussen komen. U moet vooral niet bang worden op 't laatste moment," voegde hij er aan toe op een toon van gezag.

„Natuurlijk niet."

De manier, waarop ze haar antwoord gaf, deed Ames prettig aan, ofschoon hij toch geen ogenblik verwacht had, dat ze aarzelen zou.

„Ga nu naar 't dek; wees op uw hoede en doe alsof er niets gebeurd is en er ook niets gáát gebeuren."

Zwijgend knipte ze 't lantaarntje uit, klom de ladder op en liet hem alleen in zijn gevangenis om te wachten op het teken, dat hem tot vrijheid en handelen zou roepen.

Het wachten stelde zijn zenuwen geducht op de proef. Maar hij begreep maar al te goed, dat hij helemaal geen kans had, wanneer Diggs en Carragher samen aan dek waren of wanneer er een andere roerganger aan het roer stond dan Jensen, op wie hij rekenen kon.

(Wordt Vervolgd)